

5. SESV 79 straipsnio 2 dalies b punktas įtvirtintas Sutarties Trečiosios dalies V antraštinėje dalyje. Pagal Sutarčių Protokolą (Nr. 21) priemonės, priimtos remiantis V antraštinė dalimi, netaikomos Jungtinei Karalystei (ar Airijai), nebent ji pareiškia pageidavimą „pasirinkti dalyvauti“ nustatant ir taikant jas. Taryba, klaidingai pasirinkus SESV 48 straipsnį, o ne SESV 79 straipsnio 2 dalies b punktą, kaip Sprendimo pagrindinį teisinį pagrindą, nepripažino Jungtinės Karalystės teisės nedalyvauti priimant ir taikant Sprendimą bei pasirinkti, jog jis jai būtų neprivalomas.
6. Taigi siekiama 2011 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimo panaikinimo, nes jis buvo priimtas remiantis neteisingu teisiniu pagrindu, dėl ko Jungtinės Karalystės teisės pagal Protokolą (Nr. 21) nebuvo pripažintos.

(¹) OL L 341, p. 1.

2011 m. gruodžio 27 d. Supremo Tribunal Administrativo (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TVI — Televisão Independente SA prieš Fazenda Pública

(Byla C-659/11)

(2012/C 49/35)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supremo Tribunal Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: TVI — Televisão Independente SA

Kita proceso šalis: Fazenda Pública

Prejudiciniai klausimai

1. Ar PVM kodekso [Pridėtinės vertės mokesčio kodekso] 16 straipsnio 1 dalis, kaip ji aiškinama skundžiamame sprendime (kad komercinės reklamos *demonstravimo mokesčiai* yra susijęs su reklamos paslaugų teikimu, todėl turi būti įtrauktas į paslaugų teikimo apmokestinimo PVM vertę), yra suderinama su Direktyvos 77/388/EB (¹) 11 straipsnio A skirsnio 1 straipsnio a punktu (dabar — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (²) 73 straipsnis) ir konkrečiai su sąvoka „atlygis, kurį prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjantį asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą“?

2. Ar PVM kodekso 16 straipsnio 1 dalis, kaip ji aiškinama skundžiamame sprendime (kad komercinės reklamos *demonstravimo mokesčiai* nėra laikomas mokamu paslaugų gavėjo vardu ir naudai, nors surinktas mokesčiai nukreipiamas į tarpines sąskaitas ir vėliau pervedamas valdžios institucijoms ir todėl yra įtraukiamas į apmokestinimo PVM vertę), yra suderinama su Direktyvos 77/388/EB 11 straipsnio A skirsnio 3 straipsnio c punktu (dabar — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB 79 straipsnio c punktas) ir konkrečiai su sąvoka „*sumos, kurias apmokestinamasis asmuo gavo iš prekes ar paslaugas įsigyjantį asmens išlaidoms pastarojo asmens vardu ir jo naudai padengti ir kurios jo apskaitoje įrašytos į tarpinę sąskaitą*“?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

(²) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2011 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartis byloje Europos Komisija prieš Airiją

(Byla C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Proceso kalba: anglų

Trečiosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

(¹) OL C 246, 2010 9 11.

2011 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis byloje 4care AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Laboratorios Diafarm, SA

(Byla C-535/10 P) (¹)

(2012/C 49/37)

Proceso kalba: vokiečių

Teisingumo Teismo pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

(¹) OL C 30, 2011 1 29.